

Za vodú, za vodú, za voděнку,
hrála sa má miľá s hoľuběnkú;
hrála sa má miľá s čěrným orľem,
ožeň sa, šohajku, s Pánem Bohem.

A já se ožěním, ty sa nezvíš,
ty ně méj ohľášky nezastavíš;
já budu miľovat, co budu chtěť.
ty bys miľovala, nebudeš mět.

Ľesti ťa, děvečko, nedostanu,
vylezu na skaľu, dolů spadnu,
a to ze skaľenky převysoké,
pro tebe, devčátko, čěrnějoké.

738.

Z Prusenovic.

Suš. 231, Bart. I. 77.

Zdónecké ho - di - ny z temna bi - jó, to že mne
s mó mi - ló, to že mne s mó mi - ló roz - vá - dě - jó.

Zdónecké hodiny z temna bijó,
[: to že mne s mó miľó :] rozváděj.

A nech rozváděj, nebojím se,
[: přijde ta hodina, :] ožěním se.

Já se ti ožěním, ty se nezvíš,
[: ty mně méch ohľášek :] nezapovíš.

Ožeň se, synečku, s Pánem Bohem,
[: vem sobě děvečku :] k sobě roveň.

739

Z V. Pavlovic.

Už sy - ne - ček ko - ně za - pří - há, už sy - ne - ček ko - ně
za - pří - há, a eš - če se po svéj mi - lěj ko - lem o - hľí - dá.

[: Už syneček koně zapřihá :]
a ešče se po svéj milěj kolem obľídá.

[: Já neoblídej se, synečku, :]
ja dyť tys měl včěrá večír inú děvečku.